

ת"פ 42125/04/10 - מדינת ישראל נגד ל.ח. אל רפאון 2001 בע"מ, ליאור חזוט

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 42125-04-10 מדינת ישראל נ' ל.ח. אל רפאון 2001 בע"מ ואח'
תיק חיצוני: 550400048

בפני	כבוד השופט ג'ורג אמוראי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. ל.ח. אל רפאון 2001 בע"מ 2. ליאור חזוט

החלטה

בתום פרשת התביעה העלה ב"כ הנאשמים טענה משפטית לפיה אין להשיב לאשמה שכן לטענתו אין בראיות התביעה בכדי לבסס הרשעה, אפילו יינתן בהן מלוא האמון.

המדובר בכתב אישום המייחס לנאשמים, חברה בע"מ ומנהלה הפעיל ביצוע עבירות של ניכוי מס תשומות בהעדר מסמכים בכוונה להתחמק מתשלום מס וכן מסירת דו"חות הכוללים ידיעות כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מס.

המאשימה בתגובתה התנגדה לבקשה בטענה, כי יש בראיות שהוצגו במסגרת פרשת התביעה בכדי לבסס את רף הראיות הנדרש בשלב זה למעורבות הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

הבסיס הנורמטיבי לטענת "אין להשיב לאשמה" מצוי בסעיף 158 לחסד"פ, וההלכה היא כי כדי לחייב נאשם להשיב לאשמה די בקיומה של מערכת ראיות ראשונית המעבירה את נטל הבאת הראיות על שכם הנאשם, כאשר בשלב זה של הדיון, אין בית המשפט נדרש לשיקולי מהימנות, משקלן או סבירותן, כך שכדי שטענה שכזו תתקבל על הנאשם להראות כי אין בראיות שהוגשו מטעם התביעה כדי לבסס הרשעה אפילו יינתן בהן מלוא המשקל הראייתי. (ראה ע"פ 732/76 כחלון ואח' נ' מדינת ישראל).

לאחר שבחנתי את חומר הראיות שהובא בפני במסגרת פרשת התביעה וכן את טענות הצדדים, בבקשה ובתגובה, הגעתי למסקנה, כי דין הטענה להידחות, וכי יש לחייב את הנאשמים להשיב לאשמה, שכן הונחה בפני תשתית ראייתית לכאורית, במידה הדרושה בשלב זה, להוכחת האישומים, מארג ראיות נסיבתי, שיש בו כדי להוכיח פוטנציאלית את האשמה ולהעביר את נטל הבאת הראיות לנאשם.

המשך שמיעת הראיות- פרשת ההגנה על פי המועדים הקבועים בתיק.

עמוד 1

עותק יישלח לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ה תמוז תשע"ה, 12 יולי 2015, בהעדר
הצדדים.